

Mimo Cirkvi niet spásy

Jozef Domin

21. marca 2019 • Cirkev • Apologetika, Ekumenizmus

Zdroj: commons.wikimedia.org

Po II. vatikánskom koncile, keď sa modernizmus a liberalizmus v Cirkvi rozmohol na neuverenie, býva zvykom spochybňovať, alebo aspoň zahmlievať večné a nemenné učenie Cirkvi. Deje sa tak často s ohľadom na tzv. ekumenizmus, ktorý vo svojej beztvarosti zabieha až ku synkretizmu. Jednou z tém vzbudzujúcich kontroverzie a rozpaky u liberálov je učenie: „**Mimo Cirkvi niet spásy!**“, hlásané už cirkevnými otcami v prvých storočiach po Kristovi.

Najlepším vodítkom pre katolíckeho kresťana sú uznesenia koncilov a výroky svätých otcov. Všetkých koncilov a nielen toho posledného – podobne je to aj so svätými otcami. Pozrime sa teda čo hlásala Cirkev o nutnosti byť jej súčasťou pre spásu duše.

IV. Lateránsky koncil (1215)

Je iba jedna katolícka Cirkev veriacich. Mimo nej nebude vôbec nikto zachránený. V nej je Ježiš Kristus kňazom a obetou súčasne. Jeho telo a krv sa opravdivo nachádza vo Sviatosti Oltárnej pod podobami chleba a vína, po premenení Božou mocou chleba na telo a vína na krv, aby sme my dostali z jeho, čo on prijal z nášho na zavŕšenie tajomnej jednoty.

Bula pápeža Bonifáca VIII. Unam sanctam (1302)

Viera nás núti priať a pridržiavať sa toho, že je len jedna svätá a apoštolská Cirkev. A pevne v ňu veríme a úprimne vyznávame, že mimo Cirkvi niet spásy a ani odpustenie hriechov.

Florentský koncil (1438 - 1445)

Sväta rímska Cirkev, založená slovom nášho Pána a Vykupiteľa, pevne verí, vyznáva a ohlasuje, že nikto mimo katolíckej Cirkvi, ani pohania, ani židia alebo neveriaci, alebo heretici a schizmatici nebudú mať účasť na večnom živote, ale vrhajú sa skôr do večného ohňa, ktorý je pripravený diablu a jeho anjelom, ak sa pred smrťou k nej nepripoja. Až taký veľký význam má jednota tela Cirkvi, že cirkevné sviatosti len tým prispievajú k spásie, ktorí v nej zotravajú, a že pôsty, almužny a iné diela nábožnosti a cvičenia v kresťanskom boji len tým prinášajú večnú odmenu. „Nikto, aj keby dával akékoľvek almužny, ba keby pre meno Krista vylial aj krv, nemôže byť zachránený, ak neostane v lone a jednote katolíckej Cirkvi.“

Zdroj: commons.wikimedia.org

Vyznanie viery Tridentského koncilu (1564)

Uznávam, že svätá a apoštolská rímska Cirkev je Matkou a učiteľkou všetkých cirkví; a rímskemu biskupovi, nástupcovi blaženého kniežaťa apoštolov Petra a námestníkovi Ježiša Krista, sľubujem a prísahám pravú poslušnosť. Tiež bez pochybností prijímam a vyznávam všetko ostatné, čo bolo tradované, určené a vysvetlené posvätnými kánonmi a všeobecnými koncilmi, najmä posvätným Tridentským koncilom; a takisto: všetko, čo je tomu protikladné, všetky bludy, ktoré Cirkev odsudzuje, zavrhuje a postihuje exkomunikáciou, odsudzujem, zavrhujem a súhlasím s exkomunikáciou.

Túto pravú katolícku vieru, mimo ktorej sa nikto nemôže spasíť, ktorú tu slobodne vyznávam a opravdivo sa jej pridŕžam, chcem vytrvalo s Božou pomocou zachovávať...

List Sväteho oficia anglickým biskupom (1864)

Katolícka Cirkev teda prejavuje zjavnú a dokonalú jednotu na celom svete a medzi všetkými národmi, tú jednotu, ktorej základom, koreňom a nepremožiteľným pôvodom je najvyššia autorita a „vyššie prvenstvo“ (Irenej) prvého spomedzi apoštolov svätého Petra a jeho nástupcov na rímskej stolici. Niet inej katolíckej cirkvi, ako je tá, ktorá je vybudovaná na jednom Petrovi, rastie do jednoty viery a lásky v jednom pevne skĺbenom a pospájanom tele.

Prvý vatikánsky koncil (1870)

Iba katolíckej Cirkvi patria totiž všetky tie mnohé a pravdivé znaky, ktoré jej Boh udelil, aby bola vierochnosť katolíckej Viery očividná. ... Cirkev je vo svojom zriadení tak plne ohraničená a vymedzená, že nijaká spoločnosť, ktorá je oddelená od jednoty viery alebo od spoločenstva tohto tela, nemôže byť nijako nazvaná časťou alebo údom Cirkvi. Cirkev nie je cez rozličné spoločnosti, ktoré sa nazývajú kresťanskými, ani rozptýlená a rozdelená; je celkom v sebe sústredená a uzavretá do jednoty.

Druhý vatikánsky koncil (1964)

Zdroj: commons.wikimedia.org

Toto je jediná Cirkev Kristova, ktorú vo vyznaní viery verejne uznávame ako jednu, svätú, katolícku a apoštolskú, ktorú náš Spasiteľ po svojom vzkriesení zveril Petrovi, aby ju viedol (Jn 21, 17), poveriac ho, ako aj ostatných apoštolov, aby ju rozširovali a spravovali a na veky ju vztýčili ako „stĺp a základ pravdy“ (1 Tim 3, 13). Táto Cirkev, ustanovená na tomto svete ako usporiadaná spoločnosť, jestvuje v katolíckej Cirkvi vedenej nástupcom Petrovým a s ním spojenými biskupmi ...

Tento svätý koncil venuje teda pozornosť predovšetkým veriacim katolíkom. A opierajúc sa o Sväté písmo a Tradíciu učí, že táto putujúca Cirkev je potrebná na spásu. ... Preto by sa nemohli spasíť ľudia, čo by nechceli vstúpiť do katolíckej Cirkvi, alebo by v nej nechceli vytrvať napriek tomu, že dobre vedia, že ju založil Ježiš Kristus ako potrebnú na spásu.

—

Z uvedených citácií je zrejmé, že náuka Cirkvi ohľadom spásy sa nezmenila. **Mimo Cirkvi niet záruky spásy.** Môžeme teoreticky predpokladať, že Boh vo svojej všemohúcnosti môže spasiť aj osoby, ktoré sa aktuálne nachádzajú mimo Cirkev a Cirkev vždy túto možnosť v jednotlivých prípadoch pripúšťa, avšak, a to je dôležité – nezaručuje. Ide totiž o záruku spásy nie o teoretickú možnosť a jediná istá záruka spásy je v katolíckej Cirkvi. Preto aj Cirkev vždy tvrdila, že mimo nej niet spásy. Myslí totiž istú spásu. Katolík má plnú istotu spásy ak splní dané náležitosti na ňu potrebné: nesmie byť v stave ľažkého hriechu, musí byť členom katolíckej Cirkvi a plniť si Cirkvou stanovené povinnosti. Ak bude nutné aj potom očistiť jeho dušu, stane sa tak v očistci. Po očistení príde do Neba. To je istota katolíka.

Kardinál Newman písal o tom, ako často videl umierať protestantov, ktorí sa aj snažili zbožne žiť, ale v hodine smrti zažívali neuveriteľné stavy zúfalstva. Ich viera bez pravidiel, rádu a sviatostí, bez záruk ich ponechávala v hodine smrti bez istoty a oni ako by intuitívne tušili neukotvenosť svojej zbožnosti. Naopak katolík, pevne si vedomý učenia Cirkvi, môže sa spoľahnúť, že Božie záruky dané Cirkvi skrže apoštolov ho priviedú isto do Neba. A túto istotu jedinej pravej apoštolskej a katolíckej Cirkvi, ktorá je spasiteľná nemôže katolíkovi nikto a nič zobrať.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/mimo-cirkvi-niet-spasy/>